

Pamięć Mariana Bałceraka

Marian Bałcerak urodził się 16 lutego 1925 w Łodzi, zmarł 11 stycznia 2009 w Łodzi. W 1939 ukończył szkołę powszechną, a w 1948 ukończył studia w Łodzi. W latach 1948-1952 studiował filologię polską i bibliotekarstwo w Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego. Egzamin magistrski zdał u prof. Jana Muszkowskiego w roku 1952.

Praca zawodowa: Od 1949 związany był z Uniwersytetem Łódzkim. W okresie studiów był stypendystą Biblioteki Uniwersyteckiej Łódzkiego, w której w tym czasie odbył praktykę we wszystkich działach. Następnie pracował jako asystent korekctowy. W 1953 zatrudniony został jako bibliotekarz w Związku Zawodowym Pracowników Handlu. W latach 1953 - 1957 w Wydziale Domu Kultury, a potem Łódzkim Domu Kultury piastował stanowisko kierownika Centrali Kolegiatyzacji Zawodowych. W 1957 ponownie rozpoczął pracę w BUL, w Starożytności Słocimskiej. Czasem pracował na stanowisku bibliotekarza, głownie ukośnial metody pracy przy renowacji czasopiśmie polskich i zagranicznych. Doskonale zorientowany w problematyce czasopiśmiennictwa był wieloletnio współpracownikiem bibliografii bieżących czasopiśmie zagranicznych, znajdujących się w zbiorach Biblioteki.

W 1958 wstąpił na stanowisko kierownika biblioteczki w 1957 - Biblioteczka dyplomatyczna, za co był wielokrotnie nagradzany przez Rada UMK. W 1974 - kustosa dyplomowanego, a w 1981 starszego kustosa dyplomowanego. Od 1973 był kierownikiem Oddziału Udośpienia Zbiorów. W latach 1981-1984 pełnił funkcję zastępcy dyrektora BUL. Na tym stanowisku prowadził sprawy pracownicze Biblioteki Głównej i bibliotek zaakadlowych. Od 1984, po zakończeniu kariery naukowej, kierownikiem Oddziału Udośpienia Zbiorów. Od 1982 był członkiem Komisji ds. Gromadzenia i Uzupełniania Zbiorów oraz Komisji ds. Nagród, Awansów i Odznaczeń w BUL.

karykatura autorstwa Anieli Burdyńy

W 1990 roku odszedł na emeryturę. W latach 1991 - 1992 pracował w Bibliotece na 1/2 etatu. Duże doświadczenie zawodowe, głęboka wiedza, a także zaangażowanie do pracy Pana Mariana Bałceraka sprawiły, że czytelnicy byli zadowoleni z szybkoj i fachowej obsługi. Pracowitość, sumienność, umiejętność organizacji pracy za duże zaangażowanie w sprawy biblioteki sprawiły, że ze swoich obowiązków wyrzynają się wzorowo i zawsze można było na niego liczyć. Poświęcał wiele godzin na opisywanie, wieloletnie dyskusje, za co był wielokrotnie nagradzany przez Radę UMK. Pan Marian Bałcerak był człowiekiem wielkiego serca, powszechnie lubianym, życzliwym, takłowym, szczerym i przyszytym.

Praca dydaktyczna: 1957 - 1961 - wykładowca w Państwowym Liceum Bibliotekarskim w Łodzi 1961 - 1971 - wykładowca w Pomorskim Państwowym Studium Kulturowo-Oświatowym Bibliotekarom Ista 60 i 10 - dydaktyka w Poradni Społeczno-Wychowawczej Towarzystwa Przyjaciół Dzieci Inspektoratu Oświaty Łódź Śródmieście 1973-1977 - wykładowca w Międzywydziałowym Studium Bibliotekarskim UL 1977-1978 - wykładowca przedmiotów kierunkowych (bibliotekarstwo, bibliologia) w Katedrze Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UL

Działalność społeczna: Zakładowa Organizacja Związkowa ZMP przy UL Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich Związek Nauczycielstwa Polskiego Kółkiem ds. Wyroczec przy Prezydencie Miasta Łodzi (lata 1970-1990)

Nagrody i odznaczenia: 1970 - Odznaka "Przyjaciel Dziecka" Towarzystwa Przyjaciół Dzieci 1976 - Żłoty Krzyż Zasługi 1977 - Złota Odznaka UL 1980 - Medal "IX w Służbie Narodu i Społeczeństwu" 1984 - Medal Komisji Edukacji Narodowej 1985 - Medal 40-lecia PRL 1990 - nagroda indywidualna III stopnia rektora UL

Uroczystości pogrzebowe odbędą się 15 stycznia 2009 (czwarte) o godz. 12.30 na cmentarzu św. Franciszka przy ul. Rzgowskiej. (L.I.M.K.)

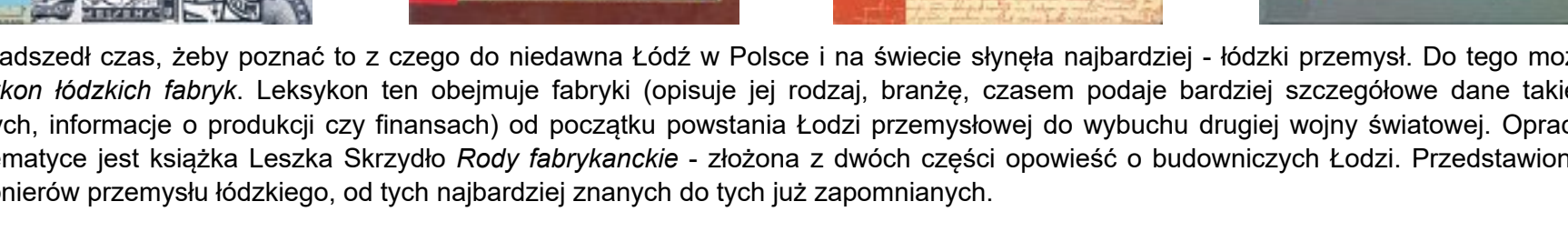
...podziękowania od Rodziny...
Dyrekcji Biblioteki Uniwersyteckiej, wszystkim współpracownikom i przyjaciołom, którzy okazali nam tyle współczucia i serca, tyle życzliwości i zainteresowania z powodu śmierci taty, Mariana Bałceraka - najserdeczniejszym

Marysia i Tomek Bałcerakowie

Książki o Łodzi
Wielu Łoźian wydziły się swojego rodzinnego miasta, uważa je za nieciekawe, pozbawione atrakcji szare i brudne. Myśli o nim jak o mieście bez duszy i charakteru. Wynika to często z tego, że większość mieszkańców Łodzi niewiele wie o swoim mieście. Tymczasem przy odrobnie dobrej woli i niewielkim wysiłku możemy odkryć niezwykłe zagłębie i nie dołuce naszego miasta. My, Łoźanie, możemy być zrozumieli i pokochani, a przyciągnąć inną mogą z nas być wronki i domu.

Pomoc nam w tym mogą między innymi książki. Władnie książki traktujące o pięknym i urokliwym mieście jakim jest Łódź chciałbym opisać. Z tej i na nią formę tego artykułu będzie to tylko wspomnienie bardzo niewielkiej części tego, co o Łodzi powstało, krótka, szybka wskazówka na to, co warto o naszym mieście przeczytać i czego, mam nadzieję, warto się o nim dowiedzieć.

Zacznę od pozycji traktujących o historii Łodzi. Pierwszą niech będzie książka Henryka Posela Łódź do roku 1825 - kalendarium, to zwyciężając kalendarium Piernicki, chociaż nie sądzię, że obejmuje część najbardziej ciekawych i oryginalnych. Jednakże w tym wydaniu można poznać wiele ciekawych detali. Łódź - Kalendarium XX wieku autorstwa Krystyny Kobjek Następnie mamy Kieszonkową Ksiągę Dziejów Łódzi Mirosława Zińskiego Wojaskiego. Krótka, treściwa, wygodna do czytania chociaż w autobusie czy tramwaju, zaczyna się od opisanie najdawniejszych dziejów Łodzi, a kończy się na tym, jak Łódź rozrosła się, ten sam autor napisał również książkę pod tytułem 1907 - 1917 - Dzieje Łodzi. To już większa pozycja, skupiająca się na wydarzeniach w XIX i XX wiekach Łodzi, możemy tu poznać między innymi o historii poczty, telefonii, prasy, komunikacji miejskiej, kolei, radiu, telewizji, czy nawet ulicznej sygnalizacji świetlnej.

Wreszcie nadszedł czas, żeby poznać to z czego do niedawna Łódź w Polsce i na świecie słynęła najbardziej - Łódźki przemysł. Do tego może posłużyć nam Leksykon Łódźskich Fabryk. Leksykon ten obejmuje fabryki (opisuje jej rodzaj, branżę, czasem podaje bardziej szczegółowe dane takie jak liczba zatrudnionych, informacje o produkcji czy finansach) od początku powstania Łodzi przynajmniej do wybuchu drugiej wojny światowej. Opracowaniem o zbitonej tematyce jest książka Leszka Skrzydła Rody fabrykanców - zborna z dwóch części opowiada o budowniczych Łodzi. Przedstawione są w niej syls pionierów przemysłu łódzkiego, od tych najbardziej znanych do tych już zapomnianych.

Tak dochodzimy do pozycji wydanej przez Uniwersytet Łódzki Wpływ wielonarodowe dziedzictwa kulturowego Łodzi na współczesne ołbicie miasta M Kotera, M. Kulec, W. Pusia, S. Pytassa. Jak sam tytuł wskazuje rzecz traktuje o wpływie historii na współczesność, na naszą rzeczywistość. Polebiamy w tym miejscu również książkę Macieja Świrskiego Pol Łódźki jeszcze przed "małą matką". To w miarę pełne kompendium wiedzy o Łodzi, który wotów temu co sugeruje tytuł, może być atrakcyjne dla czytelnika w każdym wieku.

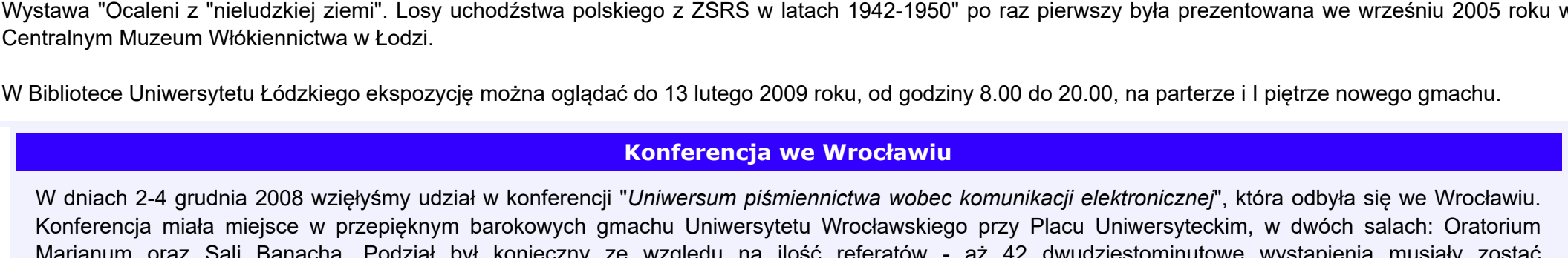
Jeżeli chodzi o sztukę współczesność nie można zapomnieć o różnego rodzaju przewodnikach po Łodzi. Wśród nich godne polecenia wydają się być pozycje ukazujące się nakładem wydawnictwa "Piasek Trzynastego" oraz chyba najbardziej aktualne przewodniki przygotowane przez Urząd Miasta Łodzi.

Czytelny zalecałby kulturę książki, historią i rozwojem rynku wydawniczego, a także ruch bibliofilski w Łodzi i województwie nie mogą nie sięgnąć do książki Janusza Dunina Moje Łódź pełna książek. Pozycja o podobnym charakterze jest pięknie wydana Bibliofilia mapa Łodzi.

Na koniec chciałbym wspomnieć o pozycjach, można rzec, oderwanych od rzeczywistości. Zainteresowanych na przykład legendami o Łodzi odsyłam do książki Łódź w bajce / legendzie. Warto zajrzeć do niezwykle ciekawej bibliografii Edmunda Jarczyńskiego Łódź w powieściach i opisaach.

Po tych lekturach Łódź nawet najbardziej zniechęconym do niej powinna się wydać innym, o wiele atrakcyjniejszym miastem. Przedstawiam bardzo niewielki ułamek książek, jakie powstały o Łodzi, misie wiele rzek. Mam nadzieję, że zachęceni czytelników do dalszych, już własnych, poszukiwań. (D.P.)

Wystawa "Ocaleni z "nie ludzkiej ziemi". Losy uchodźstwa polskiego z ZRSR w latach 1942-1950"
Nową "Ocaleni z "nie ludzkiej ziemi". Losy uchodźstwa polskiego z ZRSR w latach 1942-1950" przygotowana przez Biuro Edukacji Publicznej Instytutu Pamięi Narodowej w Łodzi ukazuje najbardziej niezwykle rzadkiej historii polskiej diaspory - losy polskiej ludności cywilnej, która opuściła w 1942 roku Związek Sowiecki wraz z armią gen. Władysława Andersa. Po raz pierwszy w dziejach naszego Państwa tak liczna grupa polskich obywateli znalazła się w odległych regionach świata na Bliskim Wschodzie, w Indach, Afryce, Meksyku i Nowej Zelandii. Te egzotyczne kraje stały się miejscem zamieszkania kilkadziesiąt tysięcy dawnych mieszkańców Podlasia, Polesia, Wołynia i innych regionów Polski Wschodniej, okupowanych po 17 września 1939 r. przez ZRSR.

Prezentowane na wystawie zdjęcia i ekspozycje pochodzą z zbiorów Archiwum Fotograficznego Telewizji, Archiwum Instytutu Literackiego w Paryżu, Archiwum Wschodnich Filmów Dokumentalnych w Warszawie, Muzeum Orlinego Wielkiego Armii Krajowej w Łodzi, Muzeum Tradycji Niepodległościowych w Łodzi, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, Narodowe Archiwum Cyfrowe w Warszawie, Dłroska KARTA, Związku Sybiraków w Łodzi i Archiwum Instytutu Pamięi Narodowej w Łodzi. Na ekspozycji materiały uporządkowane zostały według następujących zagadnień:

- 01. Wojna
02. Deportacja
03. Nieuolniony
04. Ci, co pozostałi
05. Armia Polska w ZRSR
06. Ewakuacja
07. Na francie
08. Ocaleni z "nie ludzkiej ziemi"
09. Polskie osiedle w Santa Rosa
10. W obłocy jaioty
11. Trudne wybory
12. Ocali pamięć
13. Pomoc egzotycznych krajów
14. Pomoc rządów polskiego na uchodźstwie

Wystawa "Ocaleni z "nie ludzkiej ziemi". Losy uchodźstwa polskiego z ZRSR w latach 1942-1950" po raz pierwszy była prezentowana we wrześniu 2005 roku w Centralnym Muzeum Wołkniennictwa w Łodzi.

W Bibliotece Uniwersyteckiej Łódzkiego ekspozycje można oglądać do 13 lutego 2009 roku, od godziny 8.00 do 20.00, na parterze i I piętrze nowego gmachu.

Konferencja we Wrocławiu
W dniach 2-4 grudnia 2008 wzięliśmy udział w konferencji "Uniwersum piśmiennictwa wobec komunikacji elektronicznej", która odbyła się w Wrocławiu. Konferencja miała miejsce w prestiżowym barierskim budynku Uniwersytetu Wrocławskiego przy Placu Uniwersyteckim, w dwóch salach: Oratorium Marianum oraz Sali Banacha. Podział był konieczny ze względu na liczbę referatów - aż 42 dwudziestominutowe wystąpienia musiały zostać zaprezentowane w trybie dwóch i pół dnia.

Referaty podzielono tematycznie na osiem sesji. Pierwszego dnia obie sesje były wspólnie dla wszystkich, odbywały się w sali Oratorium Marianum; pierwsza, planowa, wprowadziła uczestników w tematykę i formy konferencji, druga dotyczyła komunikacji elektronicznej. Drugiego dnia odbyły się cztery sesje: Internet jako Źródło informacji i reklamy, Transformacja postaci dokumentów, Realiy i wirtualny użytkownik Internetu oraz, Technologia a funkcjonowanie książki i jej instytucji. Ostatniego, trzeciego dnia konferencji odbyły się dwie, nieco krótsze sesje: Formy i typy dokumentów elektronicznych (w ramach której wygłosziliśmy referat pt. Książka artystyczna i literatura (nie)obce w Internecie) i sesja poświęcona bibliotekom cyfrowym.

Europejska Biblioteka Cyfrowa
Europeana (www.europeana.eu) to prosty, lecz skuteczne narzędzie umożliwiające wyszukiwanie materiałów z całej Europy. Książki może korzystać z książek, gazet, filmów, map, zdjęć, nagrań itp., o ile pozwalają na to prawa autorskie. Udostępniane on-line zasoby będą dostępne wykorzystywane na przykład do tworzenia nowych produktów i usług w sektorze informacji i branży techniczej, w turystyce i w nauce. Europejska biblioteka cyfrowa nie stanowi jednej, wspólnej bazy danych. Europeana jest wspólnym punktem łączącym biblioteki w Europie. Użytkownicy nie będą już musieli przeszukiwać różnych bibliotek cyfrowych, aby znaleźć to, czego poszukują. Pomocnym elementem w tym celu będzie Fundacja Europejskiej Biblioteki Cyfrowej. W skład fundacji, która powstała 8 listopada 2007 r., wchodzi Europejskie instytucje kulturowe z oddziałami wspierającymi projekty, lecz nie mogące zachować niezależności, na przykład w zakresie doboru kadł czy poszukiwania sponsorów. Wśród członków-zakładczeli się europejskie zrzeszenia bibliotek, archiwów, muzeów i bibliotek automatycznych. Serwis wyszukiwarczy wiele instytucji kultury (Polskie repertorium Biblioteki Narodowej w Warszawie). Projektem kieruje zespół działający w Bibliotece Narodowej Holandii (Koninklijke Bibliotheek).

Cyfrowa biblioteka powstała, by stanowić przeciwwagę dla komercyjnych inicjatyw firmy Google. Jest zbiorem przeszło dwóch milionów książek, map, nagrań, fotografii, dokumentów archiwalnych, obrazów i filmów. Swoją władzę w jej posiadaniu ma w tym: londyński British Museum oraz paryski Luxor Unia Europejska liczy na to, że serwis osiągnie pełną funkcjonalność w 2010 roku, gdy w zbiorach Europeany znajdzie się dziesięć milionów pozycji. Pomysł Europeany pochodzi z lata skierowanego do Prezydencji Rady i do Komisji w dniu 28 kwietnia 2005 roku. Sześciu przywódców państw zaproponowało utworzenie wirtualnej biblioteki europejskiej, mającej na celu udostępnienie wszystkim kulturującym i naukowym zasobów Europej. 30 września 2005 roku Komisja Europejska opublikowała raport 2010, komunist do bibliotek cyfrowych, w którym ogłoszł plan wsparcia budowy Europejskiej Biblioteki Cyfrowej. Celem Europeany, wyznaczonym przez Komisję Europejską, jest ułatwienie dostępu do źródeł w środowisku internetowym. Ma ona przetransformować bogactwo dziedzictwa europejskiego, ucząc wielokulturowość i wielojęzyczność z nowoczesną technologią i współczesnymi modelami biznesowymi.

Cyfrowa Biblioteka Unii Europejskiej - Europeana - otwarto 20 listopada. Serwis, został jednak uruchomiony błędnie po abstrakcyjnej stronie. Serwis nie był w pełni wytestowany - 10 milionów zapytań na godzinę okazało się zbyt dużym wyzywaniem. Od tego czasu wydajność serwera została zwiększona aż czterokrotnie i 23 grudnia Europeana wznowiła działalność. Niemniej jednak główna strona informuje, że użytkownicy mogą napotkać pewne problemy w fazie testowej, w której serwis wciąż się znajduje. Możliwe jest ograniczenie liczby użytkowników w "godzinach szczytu". (A.K.)

Dzień domeny publicznej
1 stycznia obchodzimy już na całym świecie Dzień Domeny Publicznej, dzień, w którym wygasają prawa do dzieł autorów, zmarłych 70 lat wcześniej. Ich utwory można od tego momentu swobodnie wykorzystywać, m.in. w bibliotekach cyfrowych oraz otwartych projektach edukacyjnych. Z tej okazji przedstawiciele Koalicji Ochrony Edukacji Światowej w Bibliotece Narodowej przypiędo do domeny publicznej dzieł twórców zmarłych w roku 1938, takich jak Bruno Jasiński, św. Faustyna Kowalska, Opat Mankielstom, Kareł Czapski i wielu innych. Na konferencji prasowej, zorganizowanej we wtorek 30 grudnia, przedstawiciele Koalicji opowiedzieli o wyzwaniach i projektach związanych z kwestiami domeny publicznej, praw autorskich i dostępu do dziedzictwa kulturowego.

Witający przybyłych dyrektor BN, dr Tomasz Makowski, zapowiedział do autorów o przekazywanie licencji na użytkowanie utworów bibliotekom cyfrowym, przekazywanie, że przyznosi to wszystkim, ponieważ kultura społeczeństwa rozwija się dzięki dostępności dzieł. Przedstawiciele Fundacji Nowoczesna Polska Jarosław Lipiarczyk opowiedział o idei Dnia Domeny Publicznej. Tomasz Gańcz ze Stowarzyszenia Wikimédia Polska przedstawił działalność Koalicji i portale internetowe tworzone przez jej członków (m.in. Wolne Lektury, Wolne Podreczniki i Polska Wikipedja). Beżena Bednarek-Michałska, reprezentująca Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, pokazała, jak Polska biblioteka cyfrowa (m.in. CBN Polska) korzysta z dzieł znajdujących się w domenie publicznej oraz zaprezentowała listę autorów, których dzieła uwolnione są 1 stycznia 2009 r. O projekcie Komisji Europejskiej Creative Commons, dotyczącym domeny publicznej w środowisku cyfrowym, opowiedział Arkadiusz Tarkowski z Interdyscyplinarnego Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego Uniwersytetu Warszawskiego, aktywnie angażującego się w projekty dotyczące promowania wolnych licencji.

Na zakończenie konferencji Marek Stydym odczytał wiersz Brunona Jasińskiego "Bit w buforze" i zadeklarował, że uwalnia prawa do swojej nieopracowanej jego wiersza.

Koalicja Ochrony Edukacji (KOED) jest porozumieniem organizacji pozarządowych i instytucji działających w obszarze edukacji, nauki i kultury. Celem jej działania jest budowanie, promocji i aktywizacji w sferze 1992-2008, zasobów edukacyjnych i oświatowych jako materiału, które są udostępniane w sposób otwarty i gwarantujący ich odbiorcom wolność wykorzystywania oraz odwarzania utworu, wolność poznawania dzieła czy stosowania zawartych w nim informacji, wolność redystrybucji i wolność dystrybucji dzieł pochodnych.

Członkowie zakłyciele Koalicji to: Fundacja Nowoczesna Polska, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, Stowarzyszenie Wikimédia Polska, Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego Uniwersytetu Warszawskiego/Creative Commons Polska. Informacja ze strony internetowej Biblioteki Narodowej w Warszawie

Łodziana w Zbiorach Specjalnych BUL

W Oddziale Zbiorów Specjalnych zawsze będzie uwaga do gromadzenia łodzian - druków i innych dokumentów związanych z regionem łódzkim.

Do zbiorów kartograficznych pozyskiwano drogą kupna autorytaryzowanego szczegółowe mapy regionu, XIX i XX-wieczne. Wymienić tu należy mapę Dawida Gillyego, która przedstawia w skali 1:150 000 zemie polskie zabrane nam w III rozbiore. Mapa ta, niezwykle dokładna ślady architektki, inżynierem śródmiejska, historykiem i innymi. Korzystając z niej twórczy pracownicy Muzeum Historii Miasta Łodzi, Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Stowarzyszenia Architektów Polskich, doktoranci i pracownicy Politechniki Łódzkiej - Wydziału Budownictwa i Architektury

Inna mapa, będąca przedmiotem szerokiego zainteresowania jest mapa terytorialna Wojskowego Instytutu Geograficznego, - w skali 1:100 000. Jeszcze kilka lat temu była to najdokładniejsza mapa Polski międzywojennej. Akuszte tej mapy pokrywające region łódzki służą m.in. pracownikom Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, poszukujących XIX i XX-wiecznych cmentarzy powstańczych i wojennych. Mapy te służą również harozernom, z Chorzowa Łódzkiego jest członkiem PTTK w Łodzi.

Sekcja Kartografii posiada ok. 40 planów starej Łodzi, począwszy od roku 1878 do 1945. Są one przedmiotem dużego zainteresowania historyków w Muzeum Historii Miasta Łodzi, Towarzystwa Miłośników Starych Tramwajów oraz Kłozek Tradycji Niepodległościowych. Wielokrotnie były wykorzystywane przez Pracownię Komercyjną Zabytków, doktorantów oraz pracowników Szkoły Filmowej i Politechniki Łódzkiej. Mapy i globusy są wypożyczane przez Wytwórnię Filmową, TV Łódź oraz łódzkie teatry, służąc jako elementy scenografi do filmów i widowisk teatralnych.

W katalogachach poświęconych Sekcji Kartografii i Sekcji Dokumentów Życia Społecznego znajdują się książki adresowe i telefoniczne Łodzi (Litzmistrzad) z lat okupacji 1941, 1942, 1944. Służą one, w latach 1992-2008, zasobom edukacyjnym i oświatowym przez III Rzeszę. Na podstawie tych są udostępniane w sposób potwierdził istnienie niemieckich zakładów pracy, zatrudniających przyswoju Polaków, nierządno niemieckich. Osoby te były kierowane do Biblioteki przez Stowarzyszenie Polaków Pozostawionych przez III Rzeszę - Oddział w Łodzi oraz Fundację Polska-Niemieckie Pogodzenie. Dzięki naszym kolegom oddostępnione za prace przemysław otrzymał ok. 2000 osób z regionu łódzkiego i sąca.

W Sekcji ikonografii znajduje się najstarszy opis naszego miasta autorstwa Oskara Flatta pt. "Opis Miasta Łodzi pod względem historycznym, statystycznym i przemysłowym" wydany w Warszawie w 1868 roku. Posiadamy też w zbiorach ikonograficznych "Książki mŁódź" - wydane przez Wydawnictwo Fotograficzne Bronisława Wilkoszewskiego w 1896 roku. Inym ciekawym dokumentem są 24 fotografie Parku Hełnowo, wydrukowane opatrzone w czcionce jdko z licencjami zbiorowymi; album wydany w 1900 roku, w Łodzi. W tym wile dokumenty ikonograficzne cieszą się niesłabnącym zainteresowaniem historyków, archiwalistów, filmowców i konserwatorów zabytków. Appogum stanowi jeden z czas kłozek filmu E.Wajdy "Ziemia obiecana" ze względu na źródłowy charakter tych wystawnicze. Sekcja Rekopisów posiada bardzo bogatą kolekcję utworów literackich, materiałów warsztatowych, pamfletów i korespondencji słownych kłozek. Są to spłuczony ludoj piersi, artystów, profesorów łódzkich uczelni, działaczy społecznych. Należy tu wymienić następujące kolekcje: Bronisława Chępkorskiego, Tadeusza Chróścieliewskiego, Tadeusza Głogera, Wiktora Gornulskiego, Jana Koprowskiego, Tadeusza Mińskiego, Mariana Piechota, Horawego Szlacha, Juliana Turasiewicza, Agnieszki Wójcickiej, Historii wojkowskiej, Alonsa Pelosowego (muzykolog), prof. Akademii Muzycznej, Kazimierza Komłowicza (dziśkacz oświatowy), Ludwika Tyrnowicza (grafik).

Sekcja Muzykalów udostępnia swoje zbiory (nudy, płyty analogowe i CD) studentom i pracownikom Akademii Muzycznej oraz uczniom średniej szkoły muzycznej. Poza tym ze zbiorów Sekcji korzystają artyści Opery Łódzkiej, Filharmonii, Operetki oraz wszystkich łódzkich teatrów.

Sekcja Dokumentów Życia Społecznego współpracuje także z łódzkimi teatrmi i Filharmonią. Gromadzi w swoich zbiorach plakaty, afisze, programy muzyczne i teatralne. Jednym słowem prowadzi dokumentację życia kulturalnego i społecznego naszego miasta i regionu.

Reasumując, z Oddziałem Zbiorów specjalnych współpracujące następujące łódzkie instytucje i organizacje:

- Akademia Muzyczna
- Filharmonia
- Muzeum Historii Miasta Łodzi
- Muzeum Sztuki
- Muzeum Tradycji Niepodległościowych
- Muzeum Opasły
- Archiwa Państwowe: Łódź, Piotrków Trybunalski, Łęczyca, Łowicz
- Politechnika Łódzka
- Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna
- Akademia Sztuk Pięknych
- łódzkie szkoły średnie i głównie licea ogólnokształcące i szkoły muzyczne
- Uniwersytet Medyczny
- Pracownia Konserwacji Zabytków
- Urząd Miasta Łodzi
- Urząd Wojewódzki w Łodzi
- Stowarzyszenie Polaków Pozostawionych przez III Rzeszę
- Stowarzyszenie Dzieci Wojny
- Związek Esenaryistów
- TVP Łódź
- Radio Łódź
- Miejska i Wojewódzka Biblioteka Publiczna
- Stowarzyszenie Architektów Polskich
- Towarzystwo Opieki nad Zabytkami
- Łódzkie Towarzystwo Przyjaciół Książki
- Towarzystwo Miłośników Starych Tramwajów
- w-stępnie teatry łódzkie
- Muzeum Sztuki Artystycznej
- Muzeum Ziemi Śieradzkiej
- Muzeum w Łęczycu
- oraz pozostałe miasta regionalne.

Polecamy - wybrane nowości książkowe BUL (05.1.2009)

PRZEMYSŁAW ŻURAWSKI i KOLEGI
GEOGRAFIĘ I GEOLOGIĘ
1859 DNI WARSZAWY
Mateusz Stępień
Responsywna administracja publiczna
ZAGRANICZNE
China-Europe Relations
The Mission of Children, Media and Culture
I DEAS REALITYS
THE MISSIO GRETTO 1761-1742
THE MISSIO GRETTO 1761-1742

(książki będą dostępne w Czytelniku po powrocie Anieli i wprowadzeniu do bazy)